

Joachim Schnobel

Programma Quo Rector Academiae Rostochiensis Joachimus Schnobelius, I.U.D. & Professor Ad Exequias Quae ... Catharinae von Thienen/ Coniugi desideratissimae A Marito viduo moestissimo Nicolao Wulffraden. Hodie ... parabuntur, Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat

Rostochii: Kilius, 1643

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777419955>

Druck Freier Zugang

Schnobel, J.
in Cath. v. Thien
vid. N. Wulfrad
Rostock 1643.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

Academiae Rostochiensis

JOACHIMUS SCHNOBE-

LIVS J. U. D. & Professor,

Ad

Exequias

Quae

Piissimae & Honestissimae Feminae

CATHARINÆ

von Lbienen /

Conjugi desideratissimæ

A Marito viduo mestissimo

NICOLAO Wulffraden.

Hodie mediâ primâ in templo Mariano
parabuntur,

Omnes omnium ordinum Cives Academicos
amicè & diligenter invitât.

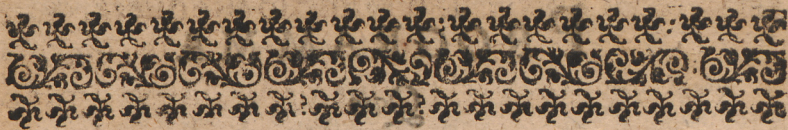

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XLIII.

4

Quam nulli vel Pietati vel Generi
parcat lethi rabies in hominū vitas
& corpora semel emissa, tum quoti-
dianis exemplis, tum isto, quod ho-
die efferendum est, funere honestis-
simæ & pudicissimæ fœminæ CATHARINÆ
von Thienen abundè edocemur. Si enim Pieta-
tem ejus spectes vulgò satis cognitam, quâ men-
tem DEO affixam perpetuò tenuit, ac sacra pu-
blica assiduè frequentavit, digna certè erat, quæ
diutiùs rebus hisce terrenis interesset, illarumq;
plagas & calamitates salubri ardentissimarum,
precum remedio & vitæ Sanctitate lenitum &
mitigatum iret. Quò enim pauciores dantur,
qui hanc medelam vulnerum patriæ nostræ uni-
cam agnoscunt & re ipsa amplectuntur, eò lon-
gius ævum precandum illis, qui melioris ingenij
e grege cæterorum eam sibi habent nocte dieq;
commendatissimam, eâq; non parum laxamen-
ti doloribus & miseriis, queis hac peste tempo-
rum affligimur, à summo Numine impetrant &
consequuntur. Horum verò manibus morbo las-
satis ac ipsa demum morte enectis cum nihil præ-
terea

terea restet opis, quod remedio esse queat, quis non videt in pejus cuncta ruitura, & spem salutis omnem amoveri? Quemadmodum enim Medentum arte manuq; cessante vulnerum graviorum dolores non solum intenduntur, sed sanie intus cumulata ac fervente partibus vicinis ac tandem corpori malum insanabile accersitur; ita remotis piis eorumq; precibus sublatis publica temporum calamitas ingravescit, curarum materies densatur, & quod integrum adhuc erat ac in spem auxilii relictum, unâ corripitur & velut enecatur. Qua de causa non immeritò prudentioribus frequentiora piorum funera suspecta & imminentium calamitatum præfagia certissima videntur. Apparet enim Rectorem Universi sceleribus seculi irritatum & furore plenum à nostra salute adeò aversum esse, ut nec piorum preces ulterius audire & ferre velit. Hinc igitur quid aliud quàm mare quoddam malorum immensum & ineluctabile, quod in degeneres effundatur promiscuè, vereri necesse habemus? Qui metus & cogitationes animos nostros meritò subeunt hoc tempore, quo antè nominatæ feminae pietate & morum Sanctimoniâ imprimis conspicuæ è vivis sublatae funus prosequendum. Cui ut pro more solenni porro honorem probitari debitum exhibeamus, specialius ea quæ de

homon

G 2

genere

Genere & vita ejus nobis sunt exposita & oblata;
recensebimus. Nata igitur est nostra piè defun-
cta CATHARINA von Thienen primo De-
cembris Anni M. DC. XVII. parentibus plerisq;
notis & ante paucos annos fato suo functis; Pa-
tre scilicet Viro Prudentissimo Dn. CHRISTI-
ANO von Thienen quondam hujus Civitatis Sena-
tore spectatissimo; Matre verò MARGARETA
Papfen/ foeminâ honestissima, & matronalibus
insigniter dotata ornamentis. Avus ei paternus
fuit vir quondam præstantissimus & Integerrimus
GYLIUS von Thienen Civis hujus urbis
primarius; Avia paterna foemina lectissima BAR-
BARA Batten/ Viri Clarissimi & Experientis-
simi Dn. LEVINI BATTI, Medicinæ quon-
dam Doctoris & Professoris in hac Academia ce-
leberimi soror. Avum maternum habuit NI-
COLAUM Papfen/ Civem & mercatorem hu-
jus urbis antiquâ fide, moribus & industria præ-
stantem: Aviam maternam Geschen Schlorffes/
foeminam in idem virtute & moribus suo tempo-
re apprimè decoratâ. His edita parentibus & avis
nostra piè defuncta cum Christo servatori suo sa-
era lotione consecrata & ipsius cœtui inserta
esset, Parentum monitis & educatione sedulâ ad
sanctitatem vitæ ab incunabulis animum appli-
cuit; omnemq; turpitudinem, qua proh dolor
nomen

nomen Christi inter nos à multis fœdissimè con-
spurcatur, extremè odisse & averfari cœpit ac per-
rexit. Quo ingenio & moribus cùm favorem bo-
norum facillè mereretur, accidit, ut anno ætatis
decimo octavo nuptias ejus Vir præstantissimus
NICOLAUS Wulffrad / Civis & cerevisarius
hujus urbis non postremus ambiret easq; fatis
annuentibus impetraret. Sic igitur felici copu-
lâ dilectissimo marito suo juncta morum comi-
tate, obsequio & suavitate conjugii illud, quod
octo duravit annos, adeò lætum reddidit & ama-
bile, ut nullo unquam tempore jurgiis aut liti-
bus alternis fuerit contaminatum. Ingens sanè
hæc est felicitas hominibus, si amor, qui semel u-
triusq; conjugis animos combinavit ac devin-
xit, tam constanter illos tenet, ut nullâ adversitate
aut molestiâ, quæ perpetua conjugij comes esse
solet, frigus aliquod contrahat aut minuatur.
Scilicet uti vasa semel firmiter compacta quem-
vis impetum facillè sustinent ac ferunt, ita conju-
gium, quod amore sincero fideliter ac solidè coa-
luit, nulla vi externa sic percellitur, ut ullibi rimis
fatiscat ac distrahatur. Est verò munus hoc Spiri-
tus S. supremi rectoris mentium & fontis amoris
unici, à quo cùm omnis concordia tum illa præ-
fertim conjugalis, qua DEUS hominesq; pari-
ter oblectantur, proficiscitur, & inter pios ad
G 3 dulcissi-

dulcissimum curarum levamen conservatur. Be-
atus igitur imprimis videri potuit maritus tam
dulci conjugis amplexu & jucundissima consue-
tudine ac cohabitatione. Verum ut omnia sunt
humana & nihil perpetuum sub sole datum, ita
ista beatitudine ultra octo annos illi frui non li-
cuit. Proinde paucis ab hinc septimanis fata-
manum injecerunt, ut asthmate quodam scorbu-
tico correpta lecto affigeretur. Quod genus
morbi cum subito vires sumeret majores, ac vitæ
insidiari videretur, deesse sibi noluit, quin ani-
mæ de cœlesti pabulo ad vitam æternam suffe-
cturo in tempore prospiceretur. Accersito igi-
tur Ecclesiæ ministro peccatorum pœnitentiam
professa est, ab eodemq; non tantum remissio-
nem illorum sibi annunciari cum gaudio perce-
pit, sed & corpore ac sanguine Christi pasta-
fuit. Hoc modo roborata, licet vires corporis
vi morbi prosternerentur, animo tranquillo ta-
men quicquid doloris aut molestiæ reliquum
erat, pertulit, vitamq; suam Christo Servatori suo
precibus assiduis committens, ejusq; volunta-
tem exspectans, cum plena gaudio cœlesti ac vi-
tæ melioris desiderio devotè intenta nihil nisi
immortalitatem & cum D E O ac cœlestibus pe-
rennem consuetudinem meditaretur ac cogita-
ret,

ret, die hujus mensis decimo quinto circa horam
secundam pomeridianam piē placidēq; obdor-
mivit. Sic igitur pietatis suæ & erga pauperes
beneficentiæ fructum consecuta est uberrimum,
ut nunc superatis omnibus adversis in Cœlo vi-
ctrix triumphet, ibiq; vera fruatur vita, quæ nec
paupertate sordescit, nec metu tabescit, nec pe-
riculis horrescit; quæ nec curis angitur, nec la-
boribus fatigatur, nec doloribus torquetur;
quam hostes non infestant, cupiditates non per-
turbant, mala non cruciant, sed gaudia sincera
omnem sensum & cogitationem humanam ex-
superantia sine fine exhilarant & oblectant.
Quamvis verò dubium non sit, quin relicto vi-
duo pro summo ejus erga ipsam amore maxi-
mum reliquerit mœrorem & luctum, tamen ille
memor conditionis & fragilitatis humanæ non
nimium lugendo committet, ut mortalitatem
ejus nescivisse, aut felicitati ejus, quâ nunc in
Cœlo fruitur, suæ commoditatis causâ invidere
videatur. Cogitet DEO nos vivere & mori; nul-
lam mortem esse immaturam, quam vita proba
antecessit; dulcissimam suam CATHARINAM
non amissam sed præmissam, non in valle mortis
interiisse, sed per illâ in vallē Josaphati perpetuis
DEI laudibus resonantem ac amœnitatē Paradisi
ductu

ductu Sanctorum, Angelorum pervenisse. Qui
transirus ut & nobis, Cives Academici, quondam,
prout fatalis ordo tulerit, pateat, nostræq; mor-
talitatis memoriâ ad cogitationem & curam fe-
liciter hinc emigrandi & transeundi exsuscite-
mur, agite ad Exequias piè defunctæ hujus fœ-
minæ, quæ in templo Divæ Virginis ei hodie pa-
rabuntur, cohonestandas frequentes confluite,
& quod olim vobis ab aliis, id in gratiam mœstis-
simi vidui caterorumq; cognatorum & affinium
officium humanitatis lubentes præstate. Id
quod vos officiosè sedulòq; rogamus ac mo-
nemus. P. P. Rostochij XIIIX. Martij
Anno M. DC. XLIII.

ret, die hujus mensis decimo
secundam pomeridianam pi
mivit. Sic igitur pietatis su
beneficentiæ fructum consec
ut nunc superatis omnibus a
atrix triumphet, ibiq; vera fru
paupertate sordescit, nec me
riculis horrescit; quæ nec cu
boribus fatigatur, nec dolo
quam hostes non infestant, cu
turbant, mala non cruciant,
omnem sensum & cogitatio
superantia sine fine exhilara
Quamvis verò dubium non
duo pro summo ejus erga ip
mum reliquerit mœrorem &
memor conditionis & fragilit
nimium lugendo committer
ejus nescivisse, aut felicitati
Cœlo fruitur, suæ commodita
videatur. Cogitet DEO nos v
lam mortem esse immaturam
antecessit; dulcissimam suam
non amissam sed præmissam, r
interiisse, sed per illā in vallē J
DEI laudibus resonantem ac a

ca horam
; obdor
pauperes
rrimum,
Cœlo vi
quæ nec
t, nec pe
r, nec la
quetur;
non per
sincera
nam ex
lectant,
elicto vi
re maxi
men ille
næ non
alitatem
nunc in
nvidere
ori; nul
a proba
RINAM
e mortis
erpetuis
Paradisi
ductu

